

Mn. Geis i M.ª Teresa Boix, soprano, amb l'equip de gravació del disc "Musica i Paraula", en el cor de Sant Feliu (Abril-1977).

La bibliografia musical de Mn. Geis dona idea de la diversitat de gèneres que ha assajat. En ella, però es fa ben palesa l'especial dedicació del músic al conreu del cant religiós.

Músic de sòlida formació, fou deixeble d'orgue del mestre Mn. Josep Colomer: d'harmonia, contrapunt i fuga dels mestres Baró, Sancho Marraco i Barberà.

Per vocació i esperit de servei, en l'exercici del doblat càrrec d'Organista Mestre de Capella de la Parròquia de Sant Feliu, es preocupà per la dignificació del cant religiós segons el "Motupropio" de Pius X sobre Música Sagrada, i és per aquest motiu que li fou demanada una conferència al Palau de la Música, en la festa de Santa Cecília de l'any 1934, sobre el tema: "Els fenòmens peculiars de la nostra mètrica i el cant popular religiós", la qual més tard fou publicada al Butlletí de l'Orfeó Català, "Revista Musical Catalana".

En la seva intensa activitat, formà part del Consell de Redacció dels quaderns de Música Sacra "Canticum Norum" (que es publicaren, l'any 1948, a Barcelona, dirigits per Mn. Francesc de P. Baldelló), conjuntament amb Mn. Josep Muset, P. Antonio Donostia, Lluís M.ª Millet, Frederic Ribas Martí i Antoni Perez Moya.

En ocasió dels seus 80 anys rebé una carta de felicitació de l'organer-organista Don Antonio Alberdi, resident a Bilbao, en la que li deia "Que el Señor le dé garbo e inspiración para seguir deleitando a los feligreses con sus felices improvisaciones que tan buenos ratos nos ha proporcionado".

Aquesta frase d'Alberdi ens porta a remarcar que, a l'orgue. Mn. Geis s'ha decantat, preferentment, a la improvisació. Li ho facilitava una preparació remota (els estudis d'harmonia, contrapunt i fuga de què hem

anteriorment parlat) i una preparació pròxima progressiva (l'exercici del càrrec d'organista en les celebracions litúrgiques, en les quals l'executant ha d'estar constantment atent al curs de la celebració i es veu obligat a un pren-i-deixa de l'orgue per a omplir buits, sense temps d'interpretar composicions poc o molt llargues.)

Fins aquí i molt més, aniríem desglossant la poesia feta música de Mn. Camil, que tant ha delectat i delectarà, perquè el que és bo, el que surt del cor i del ben pensar, no pot finir mai.

Ha estat per a mi motiu de satisfacció poder parlar de la música de Mn. Geis, després que tantes vegades he cantat i fet cantar les seves cançons líriques que han enamorat a tots els que paledegen el bon gust de les coses feliçment concebudes i ben realitzades.

M.ª Teresa Boix.